

Ingenting – absolut ingenting

Anders Arhammar

Först är det stilla i en timme, drygt. Ingenting händer. Jag börjar tvivla på mitt omdöme.

”Det går att skriva om allt”, hör jag min röst eka i huvudet. Man kan till och med skriva om en kvadratdecimeter gräsmatta på landet. Där händer Mycket, och jag hör fortfarande hur jag verkligen betonar mycket. Himla dumt gjort.

Det fortsätter att inte hända nåt i en timme till, drygt. När man ser upp flyger en och annan skata förbi, nån taltrast och en vansinnigt stor örn. Fortfarande inget på plätten. En halvtimme passerar till, drygt. Jättedrygt är det.

Men så, en liten fläkt rör ett strå i ena hörnet. Undrar om det är värt att skriva upp i dagboken. Kanske, i relation till vad som inte hänt innan. Men då skulle det vara ur ett myrperspektiv. Då blir det ”orkan härjade i nordväst”. Eller nordöst? Sydväst? Solen står där, jo nordväst härjar den. Dom bryr sig inte om riktningen, myrorna. Dom har dagen full med att leta socker, pissa på människa och spela med antennerna när nån annan kommer förbi.

Jag får göra lite grävande journalistik. Samtidigt som jag tar ett djupt nagelskrap i det tidigare stormområds hörnet hör jag hur myr-TT flashar ut att det tydligen inträffat en jordbävning i Landistan. Osäkert hur många som skadats.

Fast jag vet, ingen myra mindre, här har inte hänt nåt på tre timmar, det är ju därför jag gräver, för bövelen.

Gruvhanteringen i Landistan är omfattande ca fem centimeter ner i myllan. Feta maskar luckrar omkring, och gör livet för den grävande dyngbaggen lättare. Han är nämligen helt fel ute, och vansinnigt glad att nu se vilket håll uppåt är. Tack polarn, säger han antagligen åt mig, och kravar iväg på dyngjakt. När jag följer honom med blicken, ser jag en myra komma emot mig, och beträda Landistan. Det går inte fort, hon tar sig fram enligt principen titta-titta-här-och-titta-titta-där. Hon har väl passerat något annat katastrofområde, för antennen är på sniskan och en benet släpar lite stelare än de andra fem. Antagligen har hon stått i vårdkö och nysst fått en protes. När hon kommer fram till hålet så tittar hon upp istället för ner,

trillar dit och orsakar antagligen ännu ett nyhetstelegram hos myrekot.

”Världens äldste myra död”. Dom vill ju inte vara sämre än oss människor. Nyligen dog världens äldsta kvinna.

Man kan ju undra vem som då finns kvar? Världens yngsta? Världens näst äldsta? eller ett helt gäng halvåldste?

Det sistnämnda låter ju i och för sig bekant, och strax efter den äldste trillat av pinn kommer mycket riktigt en rad myror till, och plockar med sig den äldste, antagligen hem till stacken. Jag föreställer mig en ceremoni med de närmast tusen bekanta. En protestantisk ceremoni.

Kvinnliga myror kan ju inte vara något annat, åtminstone inte myrda mer som opererat någon av sina leder. De är protes-tanter.

Ytterligare timmar förflyter, Landistan ligger åter händelselöst i världen. Där händer ingenting – ingenting.

Jag ger upp.

Hur ska man kunna skriva om det?

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Ringertz Lidingö
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Mona Korthis-Nordén Staffanstorp
Sara Hjalmarsson Linköping
Bo Jonsson Hägersten

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Suzanne Ahlkvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Janne Söderberg

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Reino Leino
Ove Olsson

Valberedning

Margaretha Bäckskog
ordförande
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Oskarsson
Margareta Kassfeldt - Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Charlotte Norlin